

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **L, K.**, zast. Mgr. Ladislavem Preclíkem, advokátem, se sídlem Velké náměstí 135/19, Hradec Králové, proti žalované: **Vězeňská služba ČR, Věznice Valdice**, se sídlem nám. Míru 55, Valdice, ve věci ochrany před nezákonným zásahem žalované, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 1. 2020, čj. 30 A 73/2019-40,

t a k t o :

Kasační stížnost **s e z a m í t á .**

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhal zrušení v záhlaví označeného usnesení krajského soudu, jímž byl podruhé zamítnut návrh stěžovatele na ustanovení zástupce v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované.

[2] Stěžovatel v této věci spolu s žalobou podal žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce. Krajský soud jej osvobodil od soudních poplatků v celém rozsahu; návrh na ustanovení zástupce usnesením ze dne 11. 6. 2019 zamítl.

[3] Stěžovatel podal dne 14. 1. 2020 opětovně návrh na ustanovení zástupce. Krajský soud návrh usnesením ze dne 21. 1. 2020 zamítl. Odkázal na odůvodnění rozhodnutí ze dne 11. 6. 2019, čili že stěžovatel splňuje první z podmínek pro ustanovení zástupce – je nemajetný, nikoli však podmínku druhou, jíž je nezbytnost ustanovení zástupce k ochraně práv účastníka řízení. Stěžovatel je podle krajského soudu schopen svá práva hájit sám. Žaloba obsahovala veškeré náležitosti. Stěžovatel má znalosti týkající se řízení o tomto

typu žaloby; u krajského soudu podal jen během předchozích pár let desítky žalob na ochranu před nezákonným zásahem. Ustanovení zástupce stěžovateli se neukázalo efektivní. Nadto krajský soud dodal, že nové důvody pro ustanovení zástupce neshledal. K námitce stěžovatele, že se nemůže seznámit s obsahem správního a soudního spisu, sdělil, že mu kopie písemností na žádost zašle; krajský soud mu průběžně zasílá kopie všech podání učiněných žalovanou v soudním řízení.

[4] Proti usnesení krajského soudu ze dne 21. 1. 2020 podal stěžovatel kasační stížnost. Stěžovatel namítl, že si v souladu s § 4 odst. 2 a § 24 odst. 8 vyhlášky č. 345/1999 Sb. může ponechat korespondenci v množství odpovídajícím možnostem uložení v poskytnuté skříňce. Proto má stěžovatel procesní způsobilost pouze v omezeném rozsahu. Navrhl, aby NSS usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[5] Žalovaná navrhla, aby NSS kasační stížnost zamítl.

[6] NSS v nynější věci nevyžadoval zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti ani zastoupení stěžovatele advokátem, jelikož se jedná o kasační stížnosti proti procesnímu rozhodnutí krajského soudu, jímž se řízení o žalobě nekončí (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 9. 6. 2015, čj. 1 As 196/2014-19, č. 3271/2015 Sb. NSS).

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] NSS nemůže plně přisvědčit krajskému soudu, že stěžovatel ve druhém návrhu na ustanovení zástupce neuvedl žádné nové skutečnosti oproti prvnímu návrhu. Stěžovatel totiž nově sdělil, že z důvodu výkonu trestu odnětí svobody má omezenou procesní způsobilost; nemůže se osobně seznámit s obsahem správního spisu.

[9] NSS o kasační stížnosti shodného obsahu rozhodl již usnesením ze dne 11. 2. 2020, čj. 9 As 25/2020-10, které lze vztáhnout i na nyní projednávanou věc. NSS v uvedeném usnesení uvedl, že stěžovatel byl v napadeném usnesení krajským soudem ujištěn, že pokud si o to požádá, soud mu kopii správního spisu zašle. Zpřístupnění kopie spisu soudem je pro hájení stěžovatelových práv plně dostačující, a to bez ohledu na stěžovatelem zmiňované omezení objemu korespondence, kterou si bude moci uschovat. Podstatné je, že se stěžovatel bude moci seznámit s obsahem spisu; není nezbytně nutné, aby měl kopie listin neustále k dispozici. Krajský soud zároveň konstatoval, že správní spis není nijak obsáhlý a s většinou dokumentů se stěžovatel pravděpodobně již seznámil. Stěžovatel není vůči žalované jakkoli znevýhodňován a samotná skutečnost, že se stěžovatel nachází ve výkonu trestu odnětí svobody, nepostačuje k ustanovení zástupce.

[10] NSS dále podotýká, že o opakovaném návrhu na ustanovení zástupce, jímž navrhovatel nedoloží podstatnou změnu skutečností oproti předchozímu návrhu, nemá soud povinnost rozhodovat (viz rozsudek NSS ze dne 12. 5. 2008, čj. 3 Ads 43/2007-150). V nyní projednávané věci ovšem byla nová skutečnost oproti prvnímu návrhu uvedena.

[11] Ze všech uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost stěžovatele není důvodná, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. *in fine* zamítl.

[12] Závěrem NSS uvádí, že nepřehlédl, že podáním ze dne 27. 5. 2020 vzal žalobce podanou žalobu zpět. Na rozhodnutí o kasační stížnosti však nemá zpětvzetí žaloby vliv – řízení před krajským soudem nebylo doposud pravomocně skončeno a kasační stížnost v této věci nebyla vzata zpět. V dalším řízení ovšem krajský soud uvedený dispozitivní úkon stěžovatele posoudí a rozhodne o něm.

[13] O náhradě nákladů řízení NSS nerozhodoval, jelikož o nich přísluší rozhodnout krajskému soudu podle výsledku řízení ve věci samé v rozhodnutí, jímž se toto řízení končí (§ 61 odst. 1 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. června 2020

Ondřej Mrákota
předseda senátu